

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่ายอดโดม
ในท้องที่ตำบลโดมประดิษฐ์ อำเภอน้ำยืน
จังหวัดอุบลราชธานี
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๐
เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

LIRT

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่ายอดโดม ใน
ท้องที่ตำบลโดมประดิษฐ์ อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี ให้
เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวน
และคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่ายอดโดม ในท้องที่ตำบลโดมประดิษฐ์
อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่ายอดโดม ในท้องที่ตำบลโดม
ประดิษฐ์ อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี ภายในแนวเขตตาม
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก บุญชัย บำรุงพงศ์
รองนายกรัฐมนตรี

LIRT

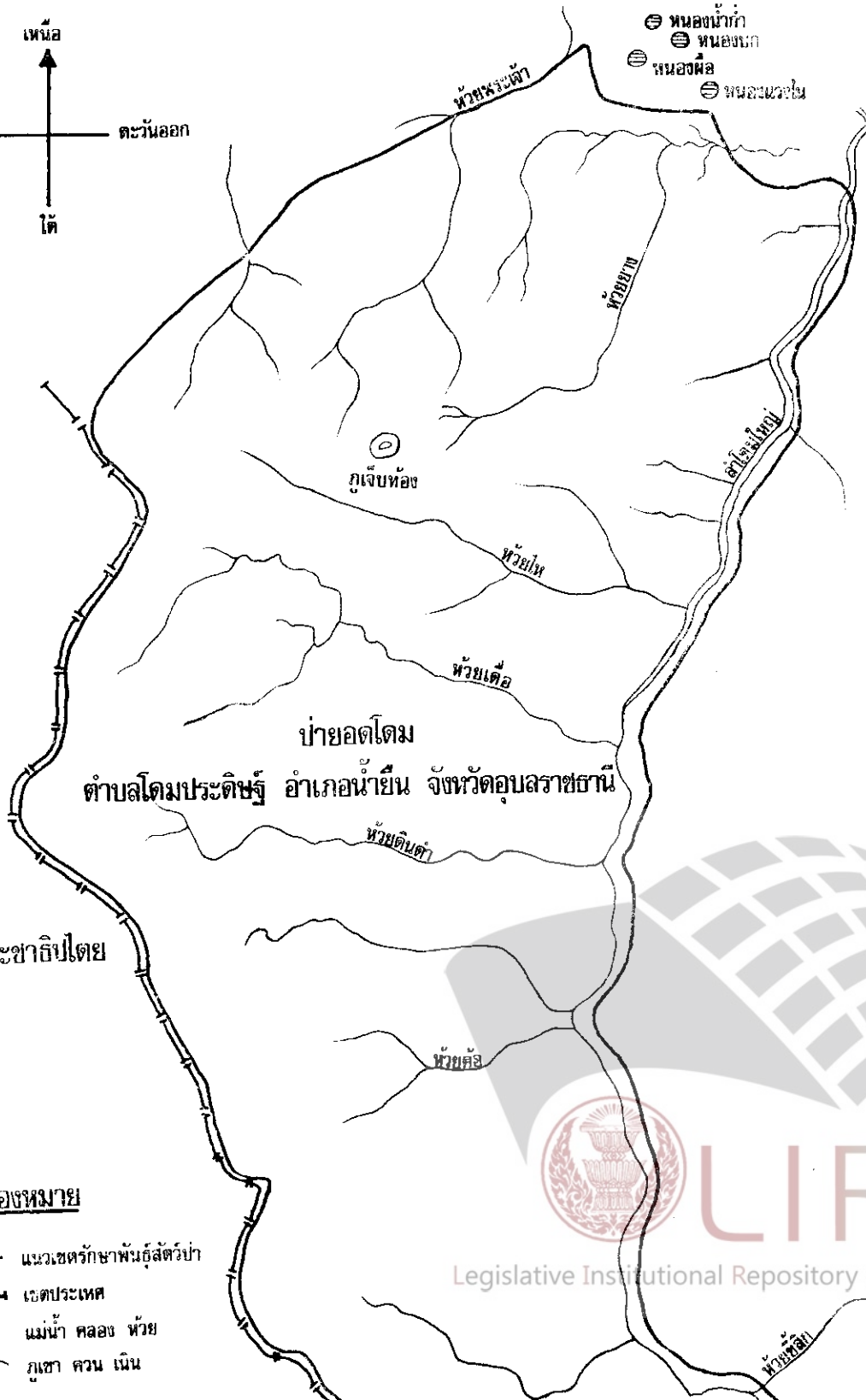
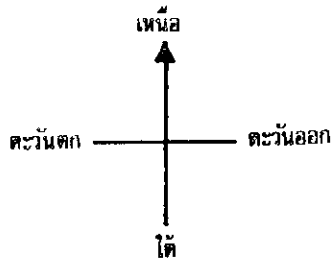
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่ายอดโตม
ในท้องที่ตำบลโตมประดิษฐ์ อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๒๐

เนื้อที่ประมาณ ๒๐๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒๖,๘๗๕ ไร่

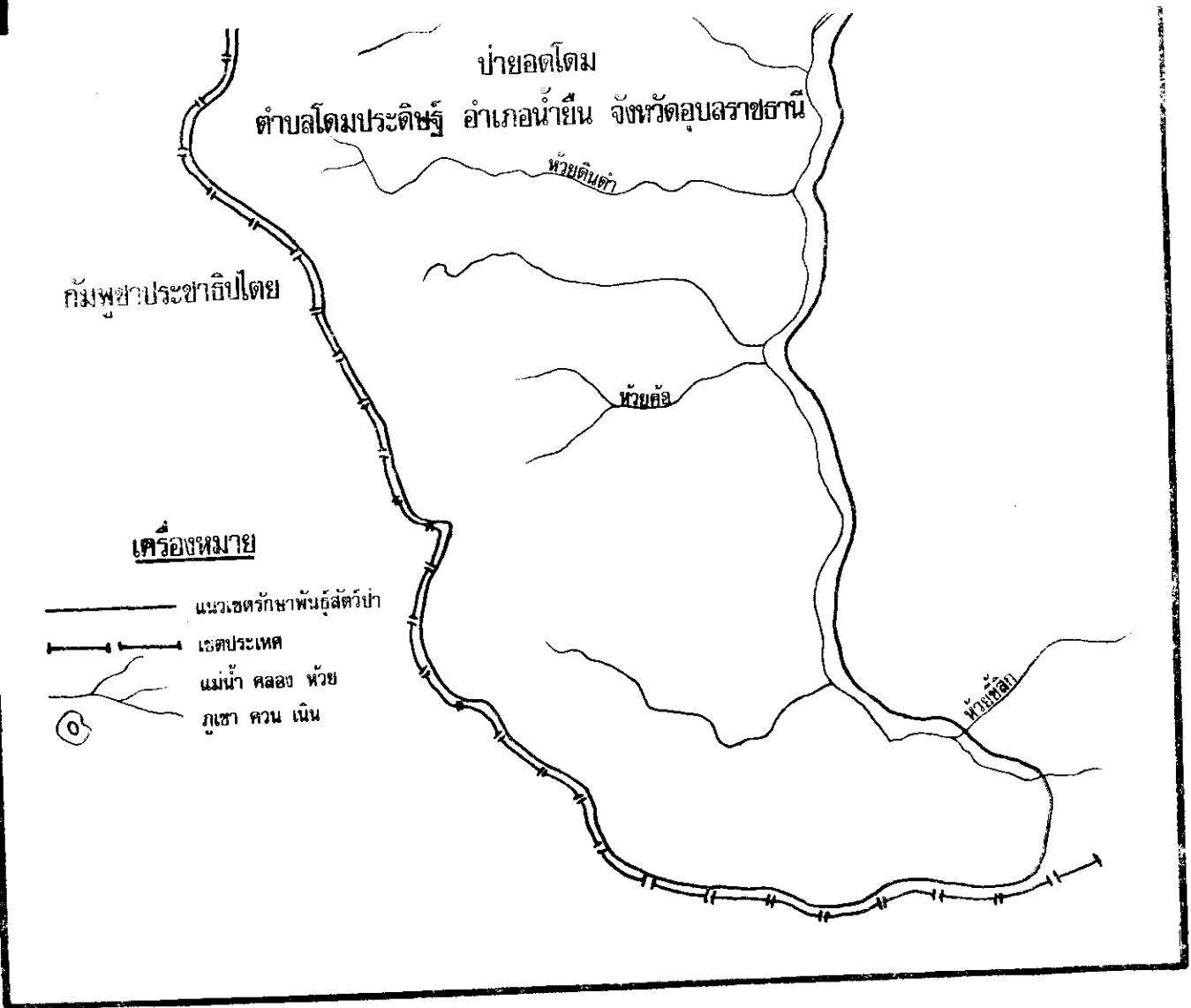
มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐

เมตร ๑๐๐๐ ๐ ๒ ๔ ๖ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- เขตประเทศ
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- ภูเขาควนเนิน

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่ายอดโดม ในท้องที่ตำบลโดมประดิษฐ์ อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ประมาณ ๒๐๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒๖,๘๗๕ ไร่ มีสัตว์ป่าหลายชนิดอาศัยอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีกูปรีหรือโคไพรซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวนที่หาได้ยากและกำลังจะสูญพันธุ์ สภาพป่าเป็นภูเขาสลับซับซ้อน มีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าซึ่งที่อำนวยประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและวิชาการ และเพื่อรักษาความงาม ตลอดจนคุณค่าตามธรรมชาติไว้ ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชน นอกจากนี้ยังเป็นป่าชายแดนที่มีความเหมาะสมสำหรับจัดให้เป็นที่อยู่พหุพลภัยของสัตว์ป่าจากประเทศใกล้เคียงอีกทางหนึ่งด้วย สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

